

М О Т И В И

Към присъда по НОХД № 536/2023 г. на АРС-II н.с.

Районна прокуратура– Пловдив, ТО - Асеновград е повдигнала обвинение против подсъдимия М.Х.Т., за това че: На 09.04.2023 г. в гр. Асеновград, обл. Пловдив, чрез разрушаване на прегради, здраво направени за защита на имот - взломяване на ключалка на заключващ механизъм, е отнел чужда движима вещ - 1 бр. велосипед „Hercules“ /“Херкулес“/, с 21 скорости, на стойност 260 лв., от владението на К.Г.С., без негово съгласие, с намерение противозаконно да я присвои. **Престъпление по чл. 195, ал. 1, т. 3 вр. чл. 194, ал. 1 от НК.**

Съдебното производство протече по реда на гл. 27 от НПК при условията на съкратено съдебно следствие.

Прокурорът поддържа така повдигнатото обвинение и предлага на подсъдимия Т. за извършеното престъпление да бъде наложено наказание при условията на чл. 58А ал.1, във вр. с чл. 54 ал.1 от НК, а именно: осем месеца лишаване от свобода, което да се изтърпи ефективно при първоначален общ режим.

Подсъдимият М.Х.Т. се признава за виновен, съжалява за извършеното и прави самопризнания, като при условията на чл. 371 т.2 от НПК изцяло признава фактите посочени в обстоятелствената част на обвинителния акт. Лично и чрез защитника – адв. Николова моли за по-леко наказание от предложеното от прокурора, като се пледира за отлагане на неговото изпълнение на основание чл. 66 ал.1 от НК с определяне на минималния изпитателен срок от три години.

Съдът на базата и след анализ на събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна.

Подсъдимият М.Х.Т. е роден на *** българин, български гражданин, с основно образование, неженен, работещ като общ работник в строителството, осъждан-реабилитиран, с адрес: *** с ЕГН *****.

Свидетелят К.Г.С. бил собственик на велосипед „Hercules“ /“Херкулес“/, с 21 скорости, който закупил от сайта на „ОЛХ“ за сумата от 180 лв.

На 09.04.2023 г. около 18:00 ч. той оставил колелото си в гр. Асеновград на ЖП гарата, зад заведение тип „будка“, до първия коловоз. Същият захванал колелото със заключващ механизъм за оградата до метален стълб. След това се качил на влака Асеновград – Пловдив и отишъл в гр. Пловдив.

На същата дата - 09.04.2023 г. около 22:00 ч. подс. М.Х.Т. отишъл на ЖП гарата в гр. Асеновград, където забелязал оставеното от св. К.С. колело и решил да го открадне. Той взломил ключалката на заключващия механизъм с камък, след което се качил на велосипеда и обикалял из улиците на гр. Асеновград. Около 04.00 часа на другия ден- 10.04.2023 г. отишъл с него до дома на неговия приятел - св. М.Х.Ш., на който оставил колелото. Впоследствие св. М.Ш. го нарязал с ъглошлайф. Същият с протокол за доброволно предаване е предал 1 бр. велосипед, с нарязана на парчета рамка, като на част от нея се виждал надпис на латиница „Hercules“ с отделена вилка и демонтирани 2 бр. гуми с каплите, които части били върнати на св. К.С..

На 10.04.2023 г. по обяд св. К.С. се върнал на ЖП гарата в гр. Асеновград и установил липсата на колелото си.

По случая са били проведени оперативно-издирвателни мероприятия от полицейския служител св. А.Г.А., който установил обвиняемият М.Х.Т. като извършител на инкриминираното деяние. Последният признал пред него своята вина.

По делото е бил приобщен диск със запис от охранителните камери на ЖП гарата в гр. Асеновград, на който е бил извършен оглед на ВД.

От заключението на изготвената по делото стоково-оценъчна експертиза се установява, че пазарната стойност на 1 бр. велосипед, със синя на цвят рамка с надпис „Hercules“ с 21 скорости е в размер на 260 лв.

Горната фактическа обстановка, Съдът приема за безспорно установена на базата на самопризнанията на подсъдимия по чл.371 т.2 от НПК, което беше прието от съда по реда посочен в чл. 372 ал.4 от НПК, както и на доказателствата, събрани в досъдебната фаза, които ги подкрепят и които на основание чл. 373 ал.3 от НПК съдът ползва, а това са именно показанията на свидетелите: К.С., М.Ш. и А.А., а също и от приложените по делото писмени доказателства и от заключението на изготвената стоково-оценъчна експертиза. Съдът кредитира показанията на свидетелите като обективни, логични, съответстващи на събрания по делото доказателствен материал и кореспондиращи си със самопризнанията на подсъдимите.

При така установената по несъмнен начин в хода на настоящото производство фактическа обстановка, Съдът намира, че с деянието си подсъдимият е осъществил от обективна и субективна страна състава на престъплението по чл. 195, ал. 1, т. 3 вр. чл. 194, ал. 1 от НК.

От субективна страна престъплението е извършено умишлено – при форма на вината пряк умисъл, с целени и настъпили обществено-опасни последици.

При определяне вида и размера на наказанието и индивидуализирането му, съобразно предвиденото в особената част на НК съдът отчете сравнително високата степен на обществена опасност на деянието, с оглед негативните обществени настроения против този вид престъпления в региона, поради значителния им интензитет и степента, в която те засягат този вид правно защитени обществени отношения. От друга страна прецени, че подсъдимият Т. въпреки, че е неколнократно осъждан далеч назад във времето по отношение на него е настъпила пълна реабилитация по право по чл. 88а ал.4 от НК, с което са заличени правните последици, които законите свързват с предходните му осъждания и към момента на деянието същият е бил със статут на неосъждано лице. Предходните му осъждания и факта на тяхната многобройност обаче се отчете от съда като лиши характеристични данни по отношение на подсъдимия. При индивидуализиране на наказанията, Съдът отчете като смекчаващи вината обстоятелства и направените от подсъдимите пълни самопризнания, които в значителна степен спомогнаха за изясняване на обективната истина по делото и изразеното съжаление за извършеното.

С оглед диференцираната процедура, по която протече съдебното производство при определянето на наказанието, съдът се съобрази с препратката на чл.372 ал.2 от НК, относно специалните правила при

определяне на наказанието, според която норма при постановяване на осъдителна присъда наказанието се определя при условията на чл. 58А от НК. Ето защо ръководейки се от разпоредбите на общата част на НК и след преценка на смекчаващите и отегчаващите вината обстоятелства, както и степента на обществена опасност на деянието и на дееца, съдът определи на подсъдимия Т. наказание от една година и шест месеца лишаване от свобода. Прилагайки правилото на чл. 58А ал.1 от НК и намалявайки така определеното наказание от една година и шест месеца лишаване от свобода с една трета, съдът наложи на подсъдимия М. Т. наказание от една година лишаване от свобода.

На основание чл.66 ал.1 от НК съдът отложи изпълнението на така наложеното на подсъдимия М.Х.Т. наказание от една година лишаване от свобода за срок от три години, считано от влизане на присъдата в сила.

Съдът прецени, че по отношение на подсъдимия Т. са налице кумулативните предпоставки на чл. 66 ал.1 от НК за отлагане на изпълнението на така наложеното му наказание, тъй като към момента на извършване на престъплението, същият е неосъждан /поради настъпилата реабилитация по право/ и за постигане на целите на наказанието не е наложително да изтърпи ефективно наложеното му наказание, поради което отложи изпълнението му с изпитателен срок от три години.

С оглед изхода на делото, Съдът възложи на подсъдимия и направените по делото разноски в размер на 128,70 лв., като го осъди да ги заплати на основание чл.189 ал.3 от НПК в полза на държавата, по бюджета на МВР, бюджетна сметка на ОД на МВР – Пловдив.

По отношение на приложеното по делото вещественно доказателство по 1 бр. Компакт- диск, съдът постанови да остане приложен по делото, след влизане на присъдата в сила.

Причините за извършване на престъплението са незачитане от страна на подсъдимия на установения и утвърден в страната правов ред и в частност незачитане на установените правила и норми, охраняващи правото на собственост, ниска правна култура, слаби волеви задръжки, както и желание за лично облагодетелстване по непозволен от закона начин

По изложените мотиви Съдът постанови присъдата си.

РАЙОНЕН СЪДИЯ: